

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN  
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (neljäs jaosto)  
18 päivänä huhtikuuta 2002 \***

Asiassa T-238/00,

**International and European Public Services Organisation (IPSO)**, kotipaikka Frankfurt am Main (Saksa),

**Union of Staff of the European Central Bank (USE)**, kotipaikka Frankfurt am Main,

edustajinaan asianajajat T. Raab-Rhein, M. Roth, C. Roth ja B. Karthaus, pro-  
sessiosoite Luxemburgissa,

kantajina,

\* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

vastaan

Euroopan keskuspankki, asiamiehinään J. M. Fernández Martín ja J. Sánchez Santiago, avustajanaan asianajaja B. Wägenbaur, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jossa kantajat vaativat yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan Euroopan keskuspankin varapääjohtajan 7.7.2000 tekemän päätöksen, jolla tämä kieltäytyi hyväksymästä kantajien vaatimuksia, jotka koskivat Euroopan keskuspankin henkilöstön palvelussuhteen ehtojen ja Euroopan keskuspankin henkilöstösääntöjen tarkistamista,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN  
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit V. Tiili ja P. Mengozzi,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

## määräyksen

### Asiaa koskeva lainsäädäntö

- 1 EY:n perustamissopimuksen liitteenä olevan Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan (jäljempänä EKPJ:n perussääntö) 36.1 ja 12.3 artiklassa määrätään, että EKP:n neuvosto vahvistaa EKP:n johtokunnan (jäljempänä johtokunta) ehdotuksesta EKP:n henkilöstöä koskevat palvelussuhteen ehdot ja hyväksyy työjärjestyksen, jossa määritetään EKP:n sisäinen organisaatio ja sen päätöksentekuelimet.
- 2 EKP:n neuvosto teki 9.6.1998 EKPJ:n perussäännön 36.1 artiklan nojalla päätöksen EKP:n henkilöstön palvelussuhteen ehtojen (jäljempänä palvelussuhteen ehdot) hyväksymisestä, sellaisena kuin se on muutettuna 31.3.1999, ja päätös julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* (EYVL L 125, s. 32) samaan aikaan kuin EKP:n työjärjestys, sellaisena kuin se on muutettuna 22.4.1999 (EYVL L 125, s. 34, oikaisu julkaistu EYVL 2000, L 273, s. 40, jäljempänä työjärjestys), jonka EKP:n neuvosto antoi EKPJ:n perussäännön 12.3 artiklan nojalla.

3 Työjärjestyksen 21 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna, määrätään seuraavaa:

”21.1 EKP:n ja sen henkilöstön välinen palvelussuhde määritetään palvelussuhteen ehdoissa ja henkilöstösäännöissä.

21.2 EKP:n neuvosto hyväksyy ja tarkistaa johtokunnan ehdotuksesta palvelussuhteen ehdot. — —

21.3 Palvelussuhteen ehdot pannaan täytäntöön henkilöstösäännöillä, jotka johtokunta hyväksyy ja tarkistaa.

21.4 Henkilöstökomiteaa kuullaan ennen uusien palvelussuhteen ehtojen tai henkilöstösääntöjen hyväksymistä. Komitean lausunto annetaan EKP:n neuvostolle tai johtokunnalle.”

4 EKP:n henkilöstön lakko-oikeutta koskevassa palvelussuhteen ehtojen 8 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Lakko-oikeus edellyttää lakon järjestävän yhteisön kirjallista ennakoilmoitusta ja johtokunnan mahdollisesti määrittämän vähimmäispalvelutason ylläpitämistä. Henkilöstösäännöissä täsmennetään tarkemmin näitä rajoituksia.”

- 5 Palvelussuhteen ehtojen 9 artiklassa täsmennetään EKP:n henkilöstösääntöjen lähteet seuraavalla tavalla:

”a) EKP:n ja sen työntekijöiden välisiä työsuhteita säännellään näiden palvelussuhteen ehtojen mukaisesti tehdyin työ sopimuksin. Johtokunnan antamissa henkilöstösäännöissä täsmennetään näitä palvelussuhteen ehtojen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

— —

c) Palvelussuhteen ehtoihin ei sovelleta mitään tiettyä kansallista oikeutta. EKP soveltaa i) jäsenvaltioiden lainsäädännön yhteisiä yleisiä periaatteita, ii) yhteisön oikeuden (EY) yleisiä periaatteita ja iii) sosiaalipolitiikkaa koskeviin jäsenvaltioille osoitettuihin asetuksiin ja direktiiveihin (EY) sisältyviä oikeussääntöjä. EKP toteuttaa tällaiset lainsäädäntötoimet aina kun se on tarpeen. EKP ottaa tässä yhteydessä asianmukaisesti huomioon sosiaalipolitiikan alaa koskevat suositukset (EY). Tulkitessaan näiden palvelussuhteen ehtojen mukaisia oikeuksia ja velvoitteita EKP ottaa asianmukaisesti huomioon yhteisön toimielinten henkilöstöön sovellettavat asetuksissa, säännöissä ja oikeuskäytännössä vahvistetut periaatteet.”

- 6 Palvelussuhteen ehtojen 45 ja 46 artiklassa, jotka koskevat EKP:n henkilöstön edustamista, säädetään seuraavaa:

”45. Henkilöstökomitea, jonka jäsenet valitaan salaisilla vaaleilla, edustaa koko henkilöstön yleisiä etuja työ sopimusten; henkilöstösääntöjen ja

palkkojen osalta; EKP:n työehtojen, -olosuhteiden, -terveyden ja -turvallisuu-  
den osalta sekä sosiaaliturvan ja eläkejärjestelmän osalta.

46. Henkilöstökomiteaa on kuultava ennen tarkistusten tekemistä näihin palvelussuhteen ehtoihin, henkilöstösääntöihin ja niihin liittyviin kysymyksiin, sellaisina kuin ne on määritelty edellä 45 artiklassa.”

7 Johtokunta antoi työjärjestyksen 21.3 artiklan ja palvelussuhteen ehtojen 9 artiklan a alakohdan nojalla 1.7.1998 EKP:n henkilöstösäännöt (jäljempänä henkilöstösäännöt), joiden 1.4 artiklassa säädetään muun muassa seuraavaa:

”Palvelussuhteen ehtojen 8 artiklan säännöksiä sovelletaan seuraavasti:

— —

1.4.2 Lakon järjestäjän on oltava sellainen yhteisö, jonka johtokunta on tunnustanut jotakin henkilöstöryhmää edustavaksi (kuten henkilöstökomitea), tai yhteisö, joka edustaa vähintään yhtä kuudesosaa henkilöstön kokonaismäärästä, tai yhteisö, joka edustaa EKP:n yhden osaston tai pääosaston sisällä vähintään yhtä kolmasosaa henkilöstöstä.

1.4.3 Lakon järjestävän yhteisön on ilmoitettava johtokunnalle kirjallisesti aikomuksestaan ryhtyä lakkoon viimeistään kymmenen työpäivää ennen

ensimmäistä lakkopäivää. Kirjallisessa ennakoilmoituksessa on kuvattava täsmällisesti riidan luonne, suunnitellun lakkotoimenpiteen luonne sekä ajanjakso, jona lakko järjestetään.

- 1.4.4 EKP:n johtokunta määrittää tapauskohtaisesti vähimmäispalvelutason, joka EKP:ssä on varmistettava lakon aikana.

— —

- 1.4.7 Lakkoon osallistuvaa henkilöstön jäsentä vastaan ei käynnistetä kurinpitotoimia, paitsi mikäli hänen tehtävänä on ollut varmistaa edellä mainittu vähimmäispalvelutaso ja hän on laiminlyönyt tehtävänsä osallistuakseen lakkoon.”

#### **Riidan taustalla olevat tosiseikat**

- 8 International and European Public Services Organisation (IPSO), joka on Saksan oikeuden mukaan perustettu rekisteröimätön yhdistys, on ammattiyhdistys, joka puolustaa Saksaan sijoittautuneiden kansainvälisten ja eurooppalaisten järjestöjen työntekijöiden etuja. Sen jäseniin kuuluu myös EKP:n työntekijöitä.
- 9 Myös Union of the Staff of the European Central Bank (USE) on Saksan oikeuden mukaan perustettu rekisteröimätön ammattiyhdistys. Sen tavoitteena on puolustaa EKP:n työntekijöiden etuja.

10 Kannekirjelmän mukaan nämä kaksi kantajaa edustavat yhdessä noin 24:ää prosenttia EKP:n työntekijöistä.

11 Asiakirja-aineistosta ilmenee, että vuoden 1999 aikana yhtäältä EKP:n sekä toisaalta EKP:n henkilöstökomitean ja kahden kantajayhdistyksen välillä käytiin keskusteluja siitä, voisivatko ammattiyhdistykset osallistua edustamaan henkilöstön etuja pankkia kohtaan. Edustajana on näet yksinomaan henkilöstökomitea, jota EKP:n on työjärjestyksen 21.4 artiklan sekä palvelussuhteen ehtojen 45 ja 46 artiklan nojalla kuultava ennen uusien palvelussuhteen ehtojen tai henkilöstösääntöjen hyväksymistä ja voimassa olevien ehtojen tarkistamista.

12 Näiden keskustelujen yhteydessä kantajat ilmoittivat EKP:n varapääjohtajalle 20.9.1999 osoittamassaan kirjeessä näkemyksensä, jonka mukaan palkkakehityksestä, ylityötunneista ja yleisistä palvelussuhteen ehdoista pitäisi neuvotella ja tehdä työehtosopimuksia, eikä niitä koskevia ratkaisuja saisi tehdä työnantajan yksipuolisilla ratkaisuilla. Toisaalta ne totesivat, että EKP:llä ei ollut aikomusta neuvotella henkilöstöään edustavien ammattiyhdistysten kanssa.

13 Kantajat viittasivat kirjeessään EKP:n varapääjohtajan ja hallinnosta ja henkilöstöstä vastaavan johtajan aikaisempiin lausuntoihin ja esittivät syyt, joiden vuoksi ne kiistivät pankin sen näkemyksen oikeellisuuden, joka tulkitsi erityisesti palvelussuhteen ehtoja siten, että oli oikeudellisesti mahdotonta tehdä työehtosopimuksia tai ainakaan soveltaa niitä yksittäisiin työsuhteisiin. Tällainen tulkinta merkitsee kirjeen mukaan sitä, että palvelussuhteista tulee lainvastaisia, koska ne ovat ristiriidassa Kansainvälisen työjärjestön yleissopimusten nrot 87, 98 ja 135 sekä Euroopan yhteisön direktiivien ja yhteisön oikeusjärjestyksessä



suojatun yhdistymisvapauden perusoikeuden kanssa. Kantajat kyseenalaistavat myös henkilöstösääntöjen 1.4.2 artiklan siltä osin kuin lakko-oikeuden käyttäminen sen mukaan edellyttää sitä, että lakon järjestää johtokunnan edustavaksi tunnustama yhteisö, ja kuin siinä vahvistetaan tätä varten mielivaltaisina pidettävät tunnustamisedellytykset.

- 14 Kantajat pyysivät 20.9.1999 päivätyssä kirjeessään lopuksi EKP:tä ottamaan kantaa siihen, oliko sen piirissä toimivilla ammattiyhdistyksillä lakonjärjestämisoikeutta ja oliko EKP valmis aloittamaan neuvottelut niiden kanssa.
- 15 EKP:n varapääjohtaja vastasi kantajille 18.11.1999 päivätyillä erillisillä kirjeillä, että EKP ei määrittäisi henkilöstönsä palvelussuhteen ehtoja ammattiyhdistysten kanssa käytävissä neuvotteluissa.
- 16 Kantajat esittivät tämän vastauksen perusteella EKP:n varapääjohtajalle 2.12.1999 päivätyllä kirjeellä vaatimuksen siitä, että EKP:n neuvosto ottaisi palvelussuhteen ehtoihin säännöksen (9 artiklan e alakohta), jolla annettaisiin mahdollisuus tarkistaa palvelussuhteen ehtoja ammattiyhdistysten ja EKP:n välisin työehtosopimuksin.
- 17 Kantajat vaativat 28.4.2000 päivätyllä kirjeellä yhdessä EKP:tä, edelleen varapääjohtajan puoleen kääntyen, ensinnäkin ottamaan kantaa niiden 2.12.1999 päivätyssä kirjeessä esitettyyn kysymykseen, johon ei ollut saatu vastausta, ja toiseksi tarkistamaan henkilöstösääntöjen 1.4 artiklaan sisältyvää lakko-oikeuden käyttämistä koskevaa sääntelyä. Johtokuntaa vaadittiin tarkemmin sanoen peruuttamaan kokonaisuudessaan 1.4.2 artikla (joka koskee lakon järjestävän yhteisön tunnustamista), 1.4.3 artiklan toisen virkkeen kaksi viimeistä kohtaa (joissa mainitaan velvoite täsmentää suunnitellun lakkotoimenpiteen luonne ja lakkoajankohta) ja 1.4.7 artiklan toinen kohta (jossa sallitaan kurin-

pitomenettelyn aloittaminen sellaisia henkilöstön jäseniä vastaan, jotka ovat laiminlyöneet velvoitteensa taata vähimmäispalvelutaso). Kysiesten kahden ammattiyhdistyksen mukaan nämä säännökset ovat sekä muodollisesti (koska niitä ei ole antanut EKP:n neuvosto) että aineellisesti (koska niillä loukataan perusoikeutta) lainvastaisia siltä osin kuin niillä asetetaan lakko-oikeuden käyttämiseksi lisärajoituksia palvelussuhteen ehtojen 8 artiklan rajoituksiin nähden. Kirjeen lopussa IPSO ja USE vetosivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 35 artiklan 2 kohtaan ja pyysivät, että EKP:n vastaus laadittaisiin saksan kielellä.

18 EKP:n varapääjohtaja lähetti 7.7.2000 sekä IPSO:lle että USE:lle seuraavanlaiset samansisältöiset kirjeet:

”Vastauksena 28.4.2000 päivättyyn kirjeeseen ilmoitan keskusteltuani asiasta oikeudellisen osastomme kanssa, että en ole samaa mieltä selvityksestä, jonka olette esittäneet henkilöstösääntöjen pätevydestä ja lakko-oikeudelle asetetuista väitetyistä rajoituksista seuraavista syistä:

- henkilöstösääntöjen pätevyden osalta katson, että johtokunnalla oli täysi toimivalta antaa nämä säännöt EKP:n ja EKP:n perussäännön 36.1 artiklan ja työjärjestyksen 21.3 artiklan nojalla, kun näitä määräyksiä luetaan yhdessä. En ole kanssanne samaa mieltä johtokunnan toimivallan laajuudesta henkilöstösääntöjen antamisen yhteydessä enkä arviosta, jonka olette esittäneet EKP:n sisäisen organisaation käsitteestä;
- henkilöstösääntöjen 1.4.2, 1.4.3 ja 1.4.7 artiklalla lakko-oikeuteen tehtyjen rajoitusten osalta on todettava, että niillä pannaan täytäntöön palvelussuhteen ehdot — — täsmentämällä niihin sisältyvien yleisten rajoitusten soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt;

- 2.12.1999 päivätyssä kirjeessänne vaaditte uuden 9 artiklan e alakohdan lisäämistä palvelussuhteen ehtoihin, mutta valitettavasti vaatimustanne ei voida hyväksyä.

Pyysitte myös saksankielistä vastausta Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen nojalla. Korostettakoon, että vastaan kirjeeseenne kohteliaisuudesta ja että tämä epävirallinen menettely ei liity riita-asiaan.”

### Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

- 19 Kantajat ovat nostaneet nyt käsiteltävän kanteen EKP:n varapääjohtajan 7.7.2000 päivätystä kirjeestä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 11.9.2000 jättämälläan kannekirjelmällä.
- 20 EKP on esittänyt työjärjestyksen 114 artiklan nojalla oikeudenkäyntiväitteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 26.10.2000 jättämälläan erillisellä asiakirjalla. Kantajat ovat esittäneet huomautuksensa oikeudenkäyntiväitteestä 11.12.2000.
- 21 Kantajat vaativat kannekirjelmässään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

— kumoaa vastaajan 7.7.2000 tekemän päätöksen ja

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

22 Vastaaja vaatii oikeudenkäyntiväitteessään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

23 Kantajat ovat oikeudenkäyntiväitettä koskeissa huomautuksissaan vaatineet, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— ottaa kanteen tutkittavaksi

— toissijaisesti lykkää oikeudenkäyntiväitteen ratkaistavaksi pääasian yhteydessä.

### **Kanteen tutkittavaksi ottaminen**

24 Työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi asianosaisen niin halutessa ratkaista oikeudenkäyntiväitteen

käsitlemättä itse pääasiaa. Saman artiklan 3 kohdan mukaan hakemuksen jatkokäsittely on suullinen, jollei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toisin päättä. Käsiteltävänä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi, että se on saanut oikeudenkäyntiasiakirjat tutkittuaan riittävästi tietoa ja että suullisen käsittelyn aloittaminen ei ole tarpeen.

*Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut*

- 25 Vastaaja vetoaa ensinnäkin siihen, että riidanalainen kirje ei ole EY 230 artiklassa tarkoitettu kannekelpoinen toimi. Se muistuttaa tässä yhteydessä vakiintuneesta oikeuskäytännöstä, jonka mukaan se, että yhteisön toimielin on lähettänyt kirjeen sille, jolle se on osoitettu, vastauksena tämän esittämään pyyntöön tai hakemukseen, ei ole riittävä, jotta tällaista kirjettä voitaisiin pitää EY 230 artiklassa tarkoitettuna päätöksenä, jonka kumoamiseksi voitaisiin nostaa kanne. Kyseisessä artiklassa tarkoitettuja kumoamiskanteen kohteeksi kelpaavia toimia tai päätöksiä ovat ainoastaan sellaiset toimenpiteet, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi (asia T-83/92, Zunis Holding ym. v. komissio, tuomio 28.10.1993, Kok. 1993, s. II-1169, Kok. Ep. XIV, s. II-113, 30 kohta).
- 26 Vastaaja lisää, että riidanalaisella kirjeellä ei ole sitovia oikeusvaikutuksia, koska se on pelkkä pankin varapääjohtajan vastaus vaatimuksiin, joita kantajat ovat esittäneet EKP:n kanssa käymiensä epävirallisten keskustelujen yhteydessä. Se korostaa tältä osin ensinnäkin, että missään määräyksessä ei aseteta varapääjohtajalle velvoitetta eikä myöskään anneta hänelle toimivaltaa tehdä päätöksiä, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia. Toiseksi se huomauttaa, että varapääjohtaja ilmoittaa kyseisessä kirjeessä kantajille yksinomaan siitä, että hän ei ole yhtä mieltä oikeudellisista näkemyksistä, joita nämä ovat esittäneet 2.12.1999 ja 28.4.2000 päivätyissä kirjeissään, joihin hän vastaa yksinomaan kohteliaisuusyistyä, kuten hän itsekin korostaa.

- 27 Riidanalaisella kirjeellä ei vastaajan mukaan myöskään missään tapauksessa muuteta selvästi kantajien oikeusasemaa. Sillä ainoastaan vahvistetaan niiden oikeusasema, joka on ollut voimassa jo ennen kyseisen kirjeen vastaanottamista.
- 28 Vastaaja katsoo joka tapauksessa, että 7.7.2000 päivätyllä kirjeellä vahvistetaan vastaus, joka kantajille annettiin 18.11.1999 päivätyillä EKP:n varapääjohtajan kirjeillä. Näillä kirjeillä pankki oli jo ilmoittanut kantajille siitä, että se ei aikonut tarkistaa palvelussuhteen ehtoja eikä implisiittisesti myöskään henkilöstösääntöjä tekemällä työehtosopimuksia ammattiyhdistysten kanssa. Koska kantajat eivät ole nostaneet kannetta näistä kirjeistä, ne eivät ole kysyneet saamaan päättyneitä määräaikoja alkamaan uudelleen kehottaessaan EKP:tä antamaan uuden vastauksen.
- 29 Toiseksi vastaaja arvioi, että kantajilla ei ole asiavaltuutta. Se muistuttaa tässä yhteydessä luonteeltaan kielteisestä päätöksestä nostettavan kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevasta yhteisön oikeuskäytännöstä. Tällaista toimea on arvioitava suhteessa pyyntöön tai hakemukseen, johon se on vastaus. Erityisesti yhteisön toimielimen kieltäytyminen muuttamasta jotakin toimea on itsessään toimi, jonka lainmukaisuus voidaan tutkia EY 230 artiklan mukaisesti, ainoastaan jos toimesta, jota yhteisön toimielin kieltäytyy peruuttamasta tai muuttamasta, voidaan nostaa kanne kyseisen artiklan nojalla (em. asiassa *Zunis Holding ym. v. komissio* annetun tuomion 31 kohta).
- 30 Vastaaja katsoo tässä tapauksessa, että toimet, joita kantajat haluavat tarkistettavan, eli palvelussuhteen ehdot ja henkilöstösäännöt, ovat yleisesti sovellettavia abstrakteja lainsäädäntötoimia, jotka koskevat kaikkia nykyisiä ja tulevia EKP:n henkilöstön jäseniä, henkilöstöä kokonaisuutena arvioiden. Se muistuttaa siitä, että oikeuskäytännössä on vakiintuneesti todettu, että sellaisen säädöksen ei voida katsoa koskevan suoraan ja erikseen tietyn ryhmän kollektiivisia oikeuksia puolustavaa järjestöä, joka koskee ainoastaan yleisiä intressejä asianomaisessa

ryhmässä (asia 72/74, Union syndicale ym. v. neuvosto, tuomio 18.3.1975, Kok. 1975, s. 401, 17 kohta). Se katsoo, että koska palvelussuhteen ehdot ja henkilöstösäännöt eivät koske kantajia suoraan ja erikseen, 7.7.2000 päivätyyn kirjeeseen sisältyvä tieto, jonka mukaan EKP ei aio tarkistaa niitä, ei voi olla toimi, jonka laillisuutta voitaisiin tutkia EY 230 artiklan nojalla.

- 31 Vastaaja korostaa lopuksi, että kantajien olisi pitänyt nostaa kanne palvelussuhteen ehtojen ja henkilöstösääntöjen riidanalaisista säännöksistä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun ne saivat niistä tiedon. Koska palvelussuhteen ehdot on annettu 9.6.1998 ja henkilöstösäännöt 1.7.1998, 11.9.2000 nostettu kanne on nostettu liian myöhään eikä sitä siis voida tutkia, koska asiassa ei ole ilmennyt uusia tosiseikkoja.
- 32 Kantajat väittävät ensinnäkin, että riidanalainen kirje on kannekelpoinen toimi. Ne huomauttavat, että tutkittaessa toimielimen kielteisestä päätöksestä nostetun kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymistä päätöstä on arvioitava suhteessa pyyntöön tai hakemukseen, johon se on vastaus (asia T-330/94, Salt Union v. komissio, tuomio 22.10.1996, Kok. 1996, s. II-1475, 32 kohta). Ne muistuttavat tässä yhteydessä siitä, että toimien tai päätösten muodolla ei lähtökohtaisesti ole merkitystä, kun kyse on siitä, voivatko ne olla kumoamiskanteen kohteena. Jotta voitaisiin määrittää, ovatko toimielimeltä peräisin olevat kirjeet EY 230 artiklassa tarkoitettuja toimia, niiden sisältö sekä asiayhteys, jossa ne on laadittu, ovat sitä vastoin ratkaisevia (asia T-241/97, Stork Amsterdam v. komissio, tuomio 17.2.2000, Kok. 2000, s. II-309, 62 kohta).
- 33 Kantajat katsovat, että vaatimuksia, joihin riidanalaisella kirjeellä vastattiin, ei missään tapauksessa voida tulkita olevan pelkkiä tietopyyntöjä. Kyseinen kirje

pitäisi tulkita 2.12.1999 ja 28.4.2000 päättyneiden vaatimusten hylkäämiseksi. Siinä näet esitetään selvästi vastaajan lopullinen näkemys kantajien vaatimuksista, ja niiltä evätään muun muassa mahdollisuus osallistua EKP:n henkilöstön palvelussuhteen ehtojen laatimiseen. Näin ollen riidanalaiseen kirjeeseen sisältyy päätös, jolla on niihin kohdistuvia sitovia oikeusvaikutuksia, joten se on toimi, josta voidaan nostaa kanne EY 230 artiklan nojalla.

34 Kantajat kiistävät lisäksi sen, että 7.7.2000 päivätyllä kirjeellä ainoastaan vahvistettaisiin EKP:n varapääjohtajan 18.11.1999 päivätyt kirjeet. Ne katsovat, että kun EKP on kyseisissä kirjeissä ilmoittanut niille työnantajan ominaisuudessa, että se ei aikonut aloittaa palvelussuhteen ehtoja koskevia työehtosopimusneuvotteluja, se ilmoitti niille 7.7.2000 päivätyssä kirjeessä EKPJ:n perussäännön 36.1 artiklassa sille annettua toimivaltaa käyttäen siitä, että se ei loisi edellytyksiä työehtosopimusten soveltamiseksi palvelussuhteisiin ja että se ei tarkistaisi lakko-oikeutta koskevia säännöksiä.

35 Toiseksi kantajat katsovat, että niillä on asiavaltuus, ja kiistävät vastaajan tältä osin esittämien perustelujen hyväksyttävyyden.

36 Ne muistuttavat ensinnäkin siitä, että riidanalainen päätös on osoitettu niille. Toiseksi ne kiistävät sen, että toimet, joiden tarkistamisesta EKP on kieltäytynyt, eli palvelussuhteen ehdot ja henkilöstösäännöt, olisivat normatiivisia toimia. Kyseessä eivät näet ole asetukset vaan yleiset yksityisoikeudelliset vakiosopimus ehdot, joiden oikeusvaikutukset perustuvat yksityisoikeudellisen työ sopimuksen tekemiseen eivätkä siihen, että EKP harjoittaa normatiivista toimivaltaansa. Niiden mukaan EKPJ:n perussäännön 36.1 artiklaa ei pidä ymmärtää määräykseksi, jolla annettaisiin EKP:n neuvostolle lainsäädäntövaltaa, vaan pelkätään määräykseksi, jolla asetetaan tälle velvoite määrittää yhtenäiset sopimuspiteet eli yleinen käytäntö, jolla pyritään takaamaan työntekijöiden yhdenvertainen kohtelu. Tämä perustuu ensinnäkin siihen, että kyseistä artiklaa



ei ole mainittu lueteltaessa niitä EKPJ:n perussäännön määräyksiä, joiden täytäntöön panemiseksi EKP:lla on EY 110 artiklan mukaisesti toimivalta antaa asetuksia, ja toiseksi siihen, että kyseisessä artiklassa käytetään ilmaisua ”henkilöstöä koskevat palvelussuhteen ehdot” eikä ilmaisua ”henkilöstösäännöt” tai ”asetus”.

- 37 Vaikka oletettaisiin, että palvelussuhteen ehtojen ja henkilöstösääntöjen todettaisiin olevan normatiivisia toimia, kantajat katsovat EKP:n työsuhteisiin sovellettavan järjestelyn lähteitä koskevan sääntelyn (koska palvelussuhteen ehtojen 9 artiklassa ei mainita työehtosopimuksia) ja lakko-oikeutta koskevan sääntelyn (henkilöstösääntöjen 1.4 artikla) koskevan niitä suoraan ja erikseen. Nämä säännökset koskevat niitä erikseen erityisesti sen vuoksi, että niiden sääntömääräisenä tehtävänä on pyrkiä tekemään työehtosopimuksia EKP:n työntekijöiden hyväksi, jotta ne kykenevät osallistumaan jäsentensä työ- ja palvelussuhteen ehtojen laatimiseen, sekä järjestää tässä tarkoituksessa tarvittaessa lakkoja. Kyseiset toimet vaikuttavat niihin suoraan ja erikseen sen vuoksi, että niillä estetään kantajia turvautumasta työehtosopimukseen sovellettaviin periaatteisiin, jotka ovat ominaisia jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksille, jotta ne voisivat edustaa jäsentensä etuja EKP:ssä sekä järjestää lakkoja. Toimet vaikuttavat jopa niiden olennaisiin ominaisuuksiin, koska kyseessä ovat edellytykset, joilla ne voivat harjoittaa ammattiyhdistysvapautta.
- 38 Kantajat lisäävät vielä seuraavaa: ”[Vaikka oletettaisiin], että EKP:llä on työoikeudellista lainsäädäntövaltaa, ammattiyhdistykset olisivat sellaisen lainsäätäjän armoilla, joka riidanalaiset toimet toteuttaessaan jättää soveltamatta työehtosopimuksia säänteleviä periaatteita. Mikäli mahdollisuus tehdä työehtosopimuksia — kanteen aineellinen kysymys — kuuluu perusoikeuksien suojeluun Euroopassa ja tämä suojelu koskee myös eurooppalaisten normien vahvistamista, vastaajan toimet vaikuttavat ammattiyhdistyksiin perustavanlaatuisella tavalla.” Ne toteavat lopuksi, että lainsäädäntötoimi, jolla niiden EKP:lle esittämät vaatimukset on hylätty, koskee niitä suoraan ja erikseen, koska tällä

toimella niitä kielletään nimenomaan harjoittamasta ammattiyhdistystoiminnan vapautta, joka on perusoikeus.

39 Lopuksi kantajat kiistävät niiden vastaajan väitteiden oikeellisuuden, jotka koskevat nyt käsiteltävän kanteen esittämistä liian myöhään. Ne korostavat sitä, että mikäli hyväksyttäisiin vastaajan perustelut, toimen peruuttamista tai tarkistamista koskevan vaatimuksen epääminen voitaisiin riitauttaa vain samassa määräajassa kuin itse toimikin. Se, että on olemassa oikeuskäytäntöä, jossa sallitaan tietyin edellytyksin se, että toimielimen päätös evätä toimen kumoamista tai tarkistamista koskeva vaatimus riitautetaan erikseen EY 230 artiklan nojalla, osoittaa kantajien mielestä tämän tulkinnan virheelliseksi. Näin ollen tapahtuma, josta kanteen nostamisen määräaika alkaa kulua, ei voi olla sen toimen toteuttaminen, jonka tarkistamista vaaditaan, vaan tätä koskevan pyynnön epääminen.

40 Kantajat lisäävät, että henkilöstösäännöt on annettu sellaisen päätöksen perusteella, jota EKP on itsekin luonnehtinut väliaikaiseksi, joten kanteen nostamisen määräaika ei voi alkaa kulua siitä. Palvelussuhteen ehtoja ja henkilöstösääntöjä ei ole myöskään julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Kun kantajat ovat tutustuneet niihin, ne ovat myöskin väistämättä ajatelleet erityisen sääntelyn puuttuessa, että mahdollisten työehtosopimusten soveltaminen ei aiheuttaisi ongelmia, koska ne ovat saaneet tietää EKP:n kannan, jonka mukaan työehtosopimusten soveltaminen edellyttää palvelussuhteen ehtojen tarkistamista, vasta henkilöstökomitealle syyskuussa 1999 osoitetusta kirjeestä, joka ei sellaisenaan ole voinut aloittaa määräajan kulumista niiden osalta. Kyseessä on joka tapauksessa ollut lopullinen toimi vasta siitä lähtien, kun niiden 2.12.1999 ja 28.4.2000 esittämät pyynnöt hylättiin 7.7.2000 päivättyyn kirjeeseen sisältyneellä päätöksellä.

41 Kantajat väittävät toissijaisesti myös, että palvelussuhteen ehtojen antamisen jälkeen on ilmennyt uusia seikkoja: USE:n perustamiskokous pidettiin 18.3.1999, ”eli sen jälkeen kun kaikki [palvelussuhteen ehtoihin] liittyneet määrääajat olivat päättäneet”.

*Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta*

- 42 Aluksi on muistutettava siitä, että EKPJ:n perussäännön 35.1 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuin voi käsitellä tai tulkita EKP:n toimenpiteitä tai laiminlyöntejä EY:n perustamissopimuksessa määrättyissä tapauksissa ja siinä määrättyin edellytyksin, tämän kuitenkin vaikuttamatta EKPJ:n perussäännön 36.2 artiklassa EKP:n ja sen henkilöstön välisten riitojen osalta määrättyyn erityiseen järjestelyyn. Koska nyt käsiteltävä kumoamiskanne ei koske EKP:n ja sen henkilöstön välistä riitaa, sen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymistä on tarkasteltava EY 230 artiklassa, johon EKPJ:n perussäännön 35.1 artiklassa viitataan, vahvistettujen edellytysten valossa (ks. vastaavasti asia T-33/99, Méndez Pinedo v. EKP, määräys 30.3.2000, Kok. H. 2000, s. I-A-63 ja II-273, 23 kohta).
- 43 EY 230 artiklan neljännen kohdan mukaan luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi kyseisen artiklan kolmessa ensimmäisessä kohdassa mainituin edellytyksin nostaa kanteen ”hänelle osoitetusta päätöksestä tai päätöksestä, joka siitä huolimatta, että se on annettu asetuksena tai toiselle henkilölle osoitettuna päätöksenä, koskee ensin mainittua henkilöä suoraan ja erikseen”.
- 44 Jotta nyt käsiteltävän kanteen tutkittavaksi ottamista koskeva kysymys voidaan ratkaista, on oikeuskäytännön mukaan ensinnäkin korostettava, että se, että yhteisön toimielin on lähettänyt kirjeen sille, jolle se on osoitettu, vastauksena tämän esittämään pyyntöön tai hakemukseen, ei ole riittävää, jotta tällaista kirjettä voitaisiin pitää EY 230 artiklassa tarkoitettuna päätöksenä, jonka kumoamiseksi voitaisiin nostaa kanne (ks. em. asiassa Zunis Holding ym. v. komissio annetun tuomion 30 kohta ja siinä mainittu oikeuskäytäntö). EY 230 artiklassa tarkoitettuja kumoamiskanteen kohteeksi kelpavia toimia tai päätöksiä ovat ainoastaan sellaiset toimenpiteet, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi (yhdistetyt asiat C-68/94 ja C-30/95, Ranska ym. v. komissio, tuomio

31.3.1998, Kok. 1998, s. I-1375, 62 kohta; em. asiassa Zunis Holding ym. v. komissio annetun tuomion 30 kohta ja yhdistetyt asiat T-125/97 ja T-127/97, Coca-Cola v. komissio, tuomio 22.3.2000, Kok. 2000, s. II-1733, 77 kohta).

- 45 Toiseksi vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee myös, että silloin kun toimielimen toimi on luonteeltaan kielteinen, toimea on arvioitava suhteessa pyyntöön tai hakemukseen, johon se on vastaus. Erityisesti yhteisön toimielimen kieltäytyminen peruuttamasta tai muuttamasta jotakin toimea on itsessään toimi, jonka lainmukaisuus voidaan tutkia EY 230 artiklan mukaisesti, ainoastaan jos toimesta, jota yhteisön toimielin kieltäytyy peruuttamasta tai muuttamasta, olisi voitu nostaa kanne EY 230 artiklan nojalla (em. asiassa Zunis Holding ym. v. komissio annetun tuomion 31 kohta ja siinä mainittu oikeuskäytäntö).
- 46 Tässä tapauksessa kantajat ovat esittäneet EKP:lle ensinnäkin vaatimuksen siitä, että palvelussuhteen ehtoihin pitäisi lisätä säännös, joka koskisi työehtosopimusten tekemistä ja jolla säänneltäisiin niiden vaikutuksia pankin ja sen henkilöstön välisiin työsuhteisiin, ja toiseksi vaatimuksen siitä, että tietyt henkilöstösääntöjen 1.4 artiklan osat olisi kumottava, koska niillä kantajien mielestä rajoitetaan mielivaltaisesti lakko-oikeuden käyttämistä.
- 47 Kantajien vaatimuksilla pyritään siis siihen, että EKP:n neuvostolle EKPJ:n perussäännön 36.1 artiklassa annettua toimivaltaa antaa EKP:n henkilöstöä koskevat palvelussuhteen ehdot ja johtokunnalle työjärjestyksen 21.3 artiklassa ja palvelussuhteen ehtojen 9 artiklan a alakohdassa annettua toimivaltaa määrittää niiden soveltamisedellytykset käytettäisiin tietyllä tavalla. Näin ollen kantajat voivat vaatia palvelussuhteen ehtojen tarkistamista ja henkilöstösääntöjen tiettyjen säännösten kumoamista vain siltä osin kuin kyseiset toimet koskevat niitä suoraan ja erikseen EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettulla tavalla (ks. vastaavasti em. asiassa Zunis Holding ym. v. komissio annetun tuomion 33 kohta).

- 48 Tässä yhteydessä on huomautettava, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim on jo täsmentänyt asiassa T-333/99, X vastaan EKP, 18.10.2001 antamassaan tuomiossa (Kok. H. 2001, s. II-921, 61 ja 62 kohta), johon liittyneessä riidassa oli riitautettu EKP:n henkilöstöön sovellettavaa kurinpitomenettelyä koskeva palvelussuhteen ehtojen säännös, että vaikka EKP:n ja sen toimihenkilöiden välinen työsuhde on sopimusoikeudellinen eikä lainsäädäntöön perustuva, EKP on kuitenkin yhteisön laitos, jonka tehtävänä on toimia yhteisön edun nimissä ja jolla on valtuudet säätää asetuksella henkilöstöönsä sovellettavista säännöistä.
- 49 Sekä palvelussuhteen ehdot että henkilöstösäännöt ovat selvästikin yleisesti sovellettavia toimia, joita sovelletaan objektiivisesti määritellyissä tilanteissa ja joiden oikeusvaikutukset kohdistuvat yleisesti ja abstraktisti määriteltyihin henkilöryhmiin (asia T-166/99, Andres de Dios ym. v. neuvosto, tuomio 27.6.2001, Kok. 2001, s. II-1857, 36 kohta ja siinä mainittu oikeuskäytäntö). Palvelussuhteen ehdoissa määritetään näet EKP:n henkilöstön jäsenten oikeudet ja velvoitteet samalla tavoin kuin Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavissa henkilöstösäännöissä kyseisten virkamiesten osalta, kun taas EKP:n henkilöstösäännöissä vahvistetaan perusteet, joiden mukaisesti EKP:n on käytettävä harkintavaltaansa, ja täsmennetään palvelussuhteen ehtojen epäselvien säännösten ulottuvuutta samalla tavoin kuin niissä yleisissä täytäntöönpanosäännöksissä, joita kukin yhteisön toimielin antaa Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 110 artiklan ensimmäisen alakohdan nojalla (ks. EY:n henkilöstösääntöjen yleisten täytäntöönpanosäännösten tavoitteista asia T-75/89, Brems v. neuvosto, tuomio 14.12.1990, Kok. 1990, s. II-899, 29 kohta ja kyseisten säännösten ja EKP:n henkilöstösääntöjen vastaavuudesta em. asiassa X v. EKP annetun tuomion 105 kohta).
- 50 Palvelussuhteen ehtojen yleistä sovellettavuutta ei voida kyseenalaistaa sillä perusteella, että EKP:n neuvosto on antanut ne sellaisen toimen muodossa, jota on kutsuttu ”päätokseksi”. Kun tutkitaan sitä, onko riidanalaista toimea pidettävä normatiivisena toimena vai päätöksenä, ei pidä kiinnittää huomiota toimen muotoon vaan yksinomaan sen sisältöön (em. asiassa Andres de Dios ym. v. neuvosto annetun tuomion 35 kohta).

- 51 On kuitenkin muistettava, että oikeuskäytännön mukaan tietyissä olosuhteissa myös yleisesti sovellettava toimi voi koskea erikseen joitakin tiettyjä oikeussubjekteja, jolloin se on niiden osalta päätöksen luonteinen. Näin on siinä tapauksessa, että toimi koskee henkilöä hänelle tunnusomaisten erityispiirteiden vuoksi tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella henkilö erottuu muista (em. asiassa Andres de Dios ym. v. neuvosto annetun tuomion 45 kohta ja siinä mainittu oikeuskäytäntö).
- 52 On siis tutkittava tämän oikeuskäytännön valossa, koskevatko palvelussuhteen ehtojen ja henkilöstösääntöjen määräykset, joiden tarkistamista kantajat ovat tuloksetta vaatineet, kantajia niille tunnusomaisten erityispiirteiden vuoksi tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella ne erottuvat kyseisten määräysten valossa kaikista muista.
- 53 Tässä yhteydessä on muistutettava siitä, että kantajat vetoavat siihen, että kyseiset säännökset koskevat niitä sen vuoksi, että niiden sääntömääräisenä tehtävänä on pyrkiä tekemään työehtosopimuksia EKP:n työntekijöiden hyväksi, jotta ne kykenevät osallistumaan jäsentensä työ- ja palvelussuhteen ehtojen laatimiseen, ja järjestää tässä tarkoituksessa tarvittaessa lakkoja. Jäsenten etujen edustaminen työehtosopimuksia tekemällä ja lakkoja järjestämällä kuuluu ammattiyhdistyksen keskeisiin tehtäviin. Kantajien mukaan sääntely, jolla rajoitetaan EKP:n henkilöstösääntöjen lähteitä jättämällä työehtosopimukset niiden ulkopuolelle, ja sääntely, jolla niiden mielestä rajoitetaan lakko-oikeuden käyttämistä, vaikuttavat niihin suoraan ja erikseen, koska ne koskevat ammattiyhdistysvapauden käyttämisen edellytyksiä. Sama pätee niiden mielestä lainsäädäntötoimeen, jolla hylätään näiden määräysten tarkistamista koskevat vaatimukset.
- 54 On korostettava, että kantajat kykenevät näillä perusteluilla osoittamaan enintään sen, että vastaaja vetoaa virheellisesti oikeuskäytäntöön, joka koskee etujärjestön puuttuvaa asiavaltuutta vaatia sellaisten toimien kumoamista, jotka vaikuttavat sen ryhmän yleisiin etuihin, jonka etuja se puolustaa. Kyseinen oikeuskäytäntö ei näet ole sovellettavissa tässä tapauksessa, koska kantajat ovat

riitauttaneet 7.7.2000 päivätyyn kirjeen sen perusteella, että niistä molempien oikeusasemaa EKP:n henkilöstön jäsenistä erillisenä oikeussubjektina on heikennetty. Kantajat pyrkivät perustelemaan asiavaltuutensa näin ollen sillä, että niiden omiin etuihin eikä pelkästään EKP:n henkilöstön yleisiin etuihin on vaikuttettu.

- 55 Ominaisuudet, joihin kantajat vetoavat, eivät kuitenkaan ole riittäviä osoittamaan, että palvelussuhteen ehtojen ja henkilöstösääntöjen säännökset, joiden tarkistamista tai kumoamista ne ovat vaatineet, koskisivat niitä erikseen EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettulla tavalla. Nämä ominaisuudet eivät näet ole niille tunnusomaisia erityispiirteitä kyseistä artiklaa koskevassa oikeuskäytännössä todetulla tavalla, koska ne ovat ominaisia kaikille yhdistyksille, jotka milloin hyvänsä ottavat tehtäväkseen puolustaa EKP:n henkilöstön etuja. Palvelussuhteen ehtojen ja henkilöstösääntöjen kyseiset säännökset vaikuttavat molempiin kantajiin samalla tavoin kuin ne vaikuttavat kaikkiin muihinkin ammattiyhdistyksiin, jotka tosiasiallisesti tai mahdollisesti toimivat näiden työntekijöiden etujen puolustamiseksi.
- 56 Kantajien väitteestä, jonka mukaan palvelussuhteen ehtojen ja henkilöstösääntöjen asianomaiset säännökset samoin kuin EKP:n kieltäytyminen tarkistamasta niitä koskevat niitä erikseen, koska näillä toimilla kielletään niitä käyttämästä yhteisön oikeusjärjestyksessä suojattua perusoikeutta eli ammattiyhdistystoiminnan vapautta, on korostettava, että ensinnäkin sen tutkiminen, sisältyykö yhteisön oikeusjärjestykseen ammattiyhdistystoiminnan vapautta koskeva perusoikeus ja miten laaja tämä perusoikeus olisi, ja toisaalta sen tutkiminen, onko asianomaisilla säännöksillä mahdollisesti loukattu kyseistä oikeutta, kuuluvat kanteen asiakysymyksen piiriin, kuten kantajat itsekin huomauttavat.
- 57 Kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymisen osalta on korostettava, että yhteisön lainkäyttäjärjestelmän nykyvaiheessa se seikka, että lainsäädäntötoimi saattaa vaikuttaa yksityisen oikeusasemaan, ei yksinään ole riittävä peruste katsoa, että tämä toimi koskee kyseistä yksityistä suoraan ja

erikseen. Ainoastaan sellaiset erityiset seikat, joiden vuoksi oikeussubjekti erotuisi kaikista muista henkilöistä ja joiden vuoksi se olisi yksilöitävissä samalla tavoin kuin henkilö, jolle päätös on osoitettu, saattaisi antaa asianomaiselle oikeussubjektille oikeuden nostaa kanne yleisesti sovellettavasta toimesta EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat 10/68 ja 18/68, Eridania ym. v. komissio, tuomio 10.12.1969, Kok. 1969, s. 459, 7 kohta ja asia C-309/89, Codorniu v. neuvosto, tuomio 18.5.1994, Kok. 1994, s. I-1853, Kok. Ep. XV, s. I-177, 20 ja 22 kohta). Kuten edellä on korostettu, tilanne ei kuitenkaan tässä tapauksessa ole tällainen.

- 58 Näin ollen on todettava, että palvelussuhteen ehtojen 9 artiklaan sisältyvä EKP:n henkilöstösääntöjen lähteitä koskeva sääntely ja henkilöstösääntöjen 1.4 artiklaan sisältyvä EKP:n henkilöstön lakko-oikeuden käyttämistä koskeva sääntely eivät koske kantajia erikseen. Edellä 44, 45 ja 47 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti on näin ollen katsottava, että koska riidanalainen kirje, jolla on kieltäydytty tarkistamasta yleisesti sovellettavaa sääntelyä, ei koske kantajia erikseen, niiden tästä epäamisestä nostamaa kumoamiskannetta ei voida tutkia. Tässä yhteydessä yksin sillä seikalla, että tämän epäamisen ilmaiseva kirje on osoitettu kantajille, ei ole mitään merkitystä.
- 59 Edellä mainituista seikoista seuraa, että kanne on jätettävä tutkimatta ilman, että olisi tarpeen tutkia asianosaisten esittämiä muita väitteitä.

## Oikeudenkäyntikulut

- 60 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeuden-



käyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian ja vastaaja on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, kantajat on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan vastaajan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN**  
(neljäs jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

- 1) **Kanne jätetään tutkimatta.**
  
- 2) **Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja velvoitetaan korvaamaan vastaajan kulut.**

Annettiin Luxemburgissa 18 päivänä huhtikuuta 2002.

H. Jung

kirjaaja

M. Vilaras

neljännen jaoston puheenjohtaja